

Ευρώπη - Ποιο είναι το επόμενο στάδιο; Ταξίδι στη Λετονία/In Focus (6:52 – 10:00)

Deutsche Welle

Πηγαίνουμε προς το Daugavpils, όπου ζει η μεγαλύτερη κοινότητα της μειονότητας των Ρώσων στη Λετονία. Ήρθαν εδώ εξαιτίας των τεράστιων σοβιετικών εκστρατειών μετεγκατάστασης που ακολούθησαν τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και την προσάρτηση της Λετονίας στην ΕΣΣΔ από τον Στάλιν. Μας λένε ότι τα περισσότερα μέλη της μειονότητας των Ρώσων που μένουν εδώ σήμερα, γεννήθηκαν εδώ. Παρόλο που η παλαιότερη γενιά συνεχίζει να μιλάει συνήθως μόνο ρωσικά, ολόένα και περισσότεροι νέοι μιλούν και λετονικά.

Το Daugavpils μου φαίνεται πιο χρωματιστό και ζωηρό από την πρώτη φορά που το επισκεφθήκαμε πάνω από δέκα χρόνια πριν. Το 2000 όλα γύρω έμοιαζαν γκρι, καταθλιπτικά, απελπιστικά! Είχαμε μιλήσει με τη Margareta, που διδάσκει ρωσικά στο σχολείο. Πιστεύει ακράδαντα ότι τα παιδιά πρέπει να μαθαίνουν άψογα τα λετονικά. Ελπίζουμε να την συναντήσουμε ξανά, όπως και την Katia, μία από τις καλύτερες μαθήτριες που είχε η Margareta πριν από 10 χρόνια τουλάχιστον.

Η αναζήτησή μας έφερε αποτελέσματα. Η Margareta είναι πλέον 43 χρονών και συνεχίζει να διδάσκει ρωσικά. Εκτός από παιδιά όμως, τώρα διδάσκει και σε ενήλικους μαθητές σε ένα ιδιωτικό σχολείο. Μόλις ξεκίνησε να ελέγχει τις ικανότητες των μαθητών της στον προφορικό λόγο. Μας λέει πως, για να μπορέσουν να βρουν δουλειά οι μαθητές της, είναι πιο σημαντικό από ποτέ να μιλούν καλά τη γλώσσα. Αναφέρει ακόμα ότι είναι πολύ πιο δύσκολο να διδάσκεις ενήλικους, αλλά τα περισσότερα μέλη της ρωσικής μειονότητας έχουν την επιθυμία να ενταχθούν στην χώρα που ζουν.

Προσθέτει πως όσοι έκαναν την προσπάθεια να μάθουν λετονικά ενσωματώθηκαν εύκολα στην κοινωνία. Μετά το μάθημα, η Margareta συναντά την Katia. Πριν από δέκα χρόνια, η Katia ήταν λαμπρή μαθήτρια. Τώρα έχει παντρευτεί, έχει ένα μικρό παιδάκι και προσπαθεί να πάρει το πτυχίο της στη διοίκηση επιχειρήσεων. Η Katia μας λέει ότι δεν αντιμετώπισε ποτέ προκαταλήψεις, αλλά ήταν σημαντικό να μιλάει καλά τη γλώσσα. Οι περισσότεροι νέοι της ρωσικής μειονότητας έχουν την ίδια εμπειρία. Την ρωτάμε πώς θα μεγαλώσει την κόρη της.

Μας απαντά ότι η κόρη της θα διατηρήσει τη ρωσική κληρονομιά της, εφόσον οι παππούδες της δεν μιλούν λετονικά. Αυτό θα την αναγκάσει να μάθει και τη ρωσική γλώσσα, αλλά η Katia επιμένει πως το παιδί πρέπει να μάθει καλά τα λετονικά και μια ξένη γλώσσα ακόμα.

Η διαδικασία της ένταξης, όμως, δεν είναι πάντα τόσο ομαλή. Κάποιοι Λετονοί βλέπουν ακόμα τη ρωσική μειονότητα ως μεγάλο πρόβλημα. Ένα από τα μεγαλύτερα εμπόδια είναι η γλώσσα, αφού κάποιοι Ρώσοι συνεχίζουν να μην θέλουν να αλλάξουν ακόμα και τις πινακίδες στους δρόμους τους.